

dr hab. Sylwester Gregorczyk, prof. SGH
Katedra Zarządzania Strategicznego
Kolegium Zarządzania i Finansów
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Warszawa, 30 marca 2022 r.

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgr Marty Uznańskiej
pt. „Dehumanizujące aspekty zautomatyzowanych logistycznych procesów
magazynowania w przedsiębiorstwach”
napisanej pod kierunkiem prof. Piotra Buły i dr Piotra Sedlaka
(Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, 2022, ss. 248)

1. Wstęp

Podstawą wydania opinii jest pismo prof. dr hab. inż. Stanisława Popka, Dyrektora Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 22 lutego 2022 roku. W niniejszej recenzji – zgodnie z zapisami ustawy – koncentruje się na ocenie oryginalności przedstawionego rozwiązania problemu naukowego i formułuję opinię w następujących punktach:

- ocena podjętej tematyki badawczej, problemu badawczego i celów rozprawy,
- ocena tytułu, struktury i treści rozprawy,
- ogólna ocena rozprawy i pytania do dyskusji,
- podsumowanie i rekomendacja.

W przygotowaniu oceny starałem się znaleźć odpowiedzi na następujące pytania: czy rozprawa stanowi samodzielne rozwiązanie przez Doktorantkę problemu naukowego? czy rozprawa świadczy dostatecznie o ogólnej wiedzy Doktorantki w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości? czy rozprawa w pożądanym stopniu realizuje zarówno cele naukowe, jak i aplikacyjne? czy rozprawa nosi cechy dzieła wyróżniającego się?

2. Ocena podjętej tematyki badawczej, problemu badawczego i celów rozprawy

Przeobrażenia w funkcjonowaniu współczesnych przedsiębiorstw (Przemysł 4.0) – nakierowane na stałe podnoszenie ich wartości i ciągłe szukanie nowych źródeł względnie trwałych przewag konkurencyjnych – prowadzą do modyfikacji technologii pracy, w których stosunkowo droga i niejednokrotnie zawodna praca ludzka zastępowana jest przez maszyny, automaty, boty itp. rozwiązania automatyzujące i optymalizujące procesy biznesowe. Ciągłe doskonalenie procesów przekłada się z jednej strony na poprawę ogólnych wyników przedsiębiorstwa, ale z drugiej odbija się na kondycji zdrowotnej pracowników a w konsekwencji i kondycji całego społeczeństwa. Problem dehumanizacji pracy jest wciąż aktualnym obszarem zainteresowania wielu obszarów nauki (m.in. prakseologii, teorii organizacji, socjologii organizacji, psychologii pracy, fizjologii pracy, medycyny pracy), choć jej korzenie sięgają początków ubiegłego wieku, kiedy pojawiły się wraz z krytyką taylorowskich metod pracy (m.in. dorobek publikacyjny E. Mayo, M.P. Follet, M. Webera). Zachłyśnięcie się nowoczesnością i sprawnością maszyn sprawia, że wielu menedżerów przestaje dostrzegać potrzeby człowieka, który zmuszony do wykonywania monotypowych czynności naraża się na ryzyko wielu chorób (np. urazy mięśniowo-szkieletowe, zaburzenia koordynacji ruchowo-wzrokowej, zaburzenia koncentracji czy pogorszenie samopoczucia – prace J. Bugajskiej i E. Łastowieckiej, A. Kilbom, M. Ścigaj).

Problem ten dostrzega również dynamicznie rozwijająca się koncepcja zrównoważonego rozwoju (*Corporate Social Responsibility*), która uwrażliwia zarządzających na to, jak model biznesu przedsiębiorstwa, a także jego produkty i usługi przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju oraz jak wpływają na ludzi i społeczeństwo. Wprowadzane standardy raportowania pozafinansowego zgodne z aspektami ESG (*Environmental, Social and Governance* – w obszarze *S* mieszczą się m.in. warunki pracy, płace, zdrowie, bezpieczeństwo i dostosowanie środowiska pracy), stają się impulsem do szerszej transformacji i zmian na poziomie strategii przedsiębiorstw. Troska o najcenniejszy zasób przedsiębiorstwa – zasoby pracy – staje się nadrzędnym zadaniem współczesnego zarządzania.

Mimo dużego zainteresowania tą tematyką, publikacje poruszające problemy wdrażania automatyzacji, rozwiązań sztucznej inteligencji (*AI - Artificial Intelligence*) i ich wpływu na życie i zdrowie człowieka wciąż pojawiają się relatywnie nielicznie. Doktorantce we właściwy sposób

udało się zidentyfikować lukę badawczą, sformułować problem badawczy, a także zdefiniować cele pracy, prowadzące do realizacji przyjętego zamierzenia badawczego. Przedstawiona mi do recenzji rozprawa doktorska wpisuje się w nurt badawczy dotyczący efektywności łańcuchów logistycznych i podejmuje kolejny, ważny naukowy krok naprzód poprzez identyfikację i empiryczne sprawdzenie tego, jakie rozwiązania organizacyjne w zautomatyzowanych magazynach mogą obniżyć negatywny wpływ czynników dehumanizujących pracę.

Obszar badawczy przedstawionej mi do recenzji rozprawy doktorskiej osadzony został w subdyscyplinie zarządzania logistycznego. Problem badawczy wybrany przez Doktorantkę skupiony na określeniu siły i kierunku oddziaływania automatyzacji procesów magazynowych na dehumanizację pracę należy uznać za aktualny, ważny i oryginalny, a także odpowiedni do rozwiązania na poziomie doktora. Cele rozprawy wynikające z podjętego zamierzenia badawczego również oceniam pozytywnie.

3. Ocena tytułu, struktury i treści rozprawy

Tytuł rozprawy oceniam jako poprawny, ujmujący szerszy kontekst zagadnienia niż wprost wynikałoby to z celu głównego pracy jakim jest „ocena oddziaływania automatyzacji procesów magazynowych na zjawisko dehumanizacji pracy”. W wąskim ujęciu, tytuł pracy powinien brzmieć: „Wpływ automatyzacji procesów magazynowych na zjawisko dehumanizacji pracy”. Szersze ujęcie tematyki dało Doktorantce możliwość pogłębionego spojrzenia na badany problem naukowy, narażając się jednak na ryzyko różnorodnych, czasami sprzecznych oczekiwań osób oceniających pracę tylko na podstawie jej tytułu.

Praca została napisana na 248 stronach, z czego 177 stron to treść zasadnicza, 30 stron stanowi spis literatury; 4 strony to spisy tabel i rysunków, zaś 37 stron to załączniki obejmujące: ankietę wykorzystywaną w procesie badawczym, obliczenia wykorzystywane w opracowaniu narzędzi badawczych oraz wyniki szczegółowe wykorzystywane w procesie badawczym. Praca składa się z czterech rozdziałów teoretycznych oraz rozdziału piątego, empirycznego, który rozwiązuje zdefiniowany problem badawczy dotyczący oddziaływania automatyzacji procesów na zjawisko dehumanizacji pracy.

Wstęp rozprawy, niezwykle syntetyczny, napisany został poprawnie. Wprowadza on dwa główne zagadnienia, wokół których zbudowana jest rozprawa: automatyzacja procesów jako

źródło przewagi konkurencyjnej, a także zjawisko dehumanizacji pracy. We wstępie Doktorantka opisuje zidentyfikowaną lukę poznawczą dotyczącą interakcji między człowiekiem a maszyną i jej wpływu na kondycję psychofizyczną pracownika, a w konsekwencji całego społeczeństwa. Mgr M. Uznańska słusznie zauważa, że interesującym poznawczo kontekstem badawczym będą procesy magazynowe, które w obliczu ciągłej presji na skrócenie czasu dostawy i minimalizację kosztów logistycznych, poddawane są ciągłym modyfikacjom począwszy od mechanizacji, a na automatyzacji kończąc. Specyfika procesów logistycznych sprawia, że część operacji nadal będzie realizowana przez ludzi, którzy będą musieli współpracować i wchodzić w interakcje z różnymi urządzeniami, jednocześnie narażając się na negatywne skutki dehumanizacji pracy. Rozwój Internetu i e-handlu jeszcze bardziej będzie nasilał opisywane zjawisko, co prawidłowo zostało uznane w pracy jako problem, który do tej pory nie doczekał się bardziej obszernej operacjonalizacji i analizy empirycznej.

Głównym celem rozprawy (s. 5) jest ocena oddziaływania automatyzacji procesów magazynowych na zjawisko dehumanizacji pracy. Z celu głównego Doktorantka formułuje sześć celów szczegółowych, pozwalających jej na zrozumienie uwarunkowań i modeli automatyzacji procesów logistycznych (cele 1-3), poznanie mechanizmów wpływu automatyzacji na warunki pracy w magazynie (cele 4-5) oraz opracowanie rekomendacji dla automatyzacji procesów magazynowych obniżających czynniki dehumanizujące pracę (cel 6). Cel główny pracy, jak również szczegółowe cele określone w sposób poprawny – należy tylko ubolewać, że Doktorantka nie pogrupowała ich na cele poznawcze (cele 1-3), metodyczne (cele 4-5) i aplikacyjne (cel 6).

W ramach postawionego celu głównego rozprawy, Doktorantka sformułowała hipotezę główną (s. 5) „Automatyzacja logistycznych procesów magazynowych dehumanizuje pracę w magazynie”, a następnie wyprowadziła pięć hipotez cząstkowych. Już w tym miejscu należy stwierdzić, że postawione hipotezy szczegółowe tylko częściowo wynikają z hipotezy głównej. Jest to największa bolączka pracy, będąca konsekwencją braku precyzyjnie opisanego modelu badawczego, wyjaśniającego zależności pomiędzy analizowanymi przez Doktorantkę zmiennymi.

Rozdział pierwszy rozprawy dotyczy istoty procesów i systemów logistycznych. W pierwszej części rozdziału, Doktorantka przedstawia genezę, istotę, funkcje i cele logistyki oraz omawia mechanizm działania systemu logistycznego. Jakkolwiek z punktu widzenia tematyki pracy, rozważania Doktorantki na temat logistyki i jej roli we współczesnym świecie mają swoje uzasadnienie, to ta część ma w mojej ocenie charakter nieco podręcznikowy i uważam ją za zbędną

w rozprawie doktorskiej dlatego, że przywołuje definicje logistyki, przedstawia etapy jej ewolucji, podaje kryteria systemów logistycznych, a w znikomym zakresie koncentruje się relacjach łączących procesy logistyczne z pozostałymi procesami (wykonawczymi, zarządczymi i wspierającymi) składającymi się na proces biznesowy przedsiębiorstwa. Zabrakło mi tu wyraźnego zaakcentowania roli procesów logistycznych w tworzeniu wartości dla klienta, tworzeniu wartości przedsiębiorstwa i budowania jego przewagi konkurencyjnej.

Druga część pierwszego rozdziału przedstawia szczegółowo procesy logistyczne i zadania magazynu w systemie logistycznym. Doktorantka, w moim ujęciu nazbyt szczegółowo omawia istotę procesu, procesu logistycznego, definicję magazynu i magazynowania oraz zadań magazynu, a stosunkowo niewiele miejsca poświęca zagadnieniom związanym z zarządzaniem procesami i dążeniem do podnoszenia dojrzałości procesowej organizacji. Biorąc pod uwagę cel pracy, wydaje się konieczne przedstawienie zagadnień związanych z definiowaniem celów procesów logistycznych, stosowanych miar efektywności procesów, w tym miar ergonomii pracy.

Trzecia część pierwszego rozdziału traktuje o uwarunkowaniach wpływających na rozwój i funkcjonowanie współczesnych magazynów. Jest to bardzo dobra część, ukazująca nie tylko uwarunkowania działania magazynów, ale całych systemów logistycznych. Doktorantka trafnie wymienia megatrendy (społeczne i gospodarczo-technologiczne), które w nieodwracalny sposób zmieniają struktury łańcuchów dostaw i zasady ich funkcjonowania. Na koniec pierwszego rozdziału mgr M. Uznańska przedstawia obraz polskiego sektora logistyczno-transportowego, ze szczególnym uwagą na problemach gospodarki magazynowej, podkreślając jej główną bolączkę – brak siły roboczej. Wprawdzie ten aspekt wywodów Doktorantki wpisuje się w problemy automatyzacji procesów logistycznych, ale w mojej opinii jest bez wartości naukowej.

Drugi rozdział rozprawy poświęcony jest dehumanizacji pracy w obliczu zmian technologicznych współczesnego świata. Pierwsza część rozdziału przedstawia istotę humanizacji pracy na tle zmian społeczno-gospodarczych świata, a także podaje podstawowe definicje humanizacji pracy, aby w końcowej części podrozdziału skoncentrować się na aktualności idei humanizacji w gospodarce XXI wieku. Kolejny podrozdział przedstawia zjawisko dehumanizacji pracy i skutki jego oddziaływania na człowieka. Doktorantka w sposób syntetyczny przedstawiła ewolucję koncepcji dehumanizacji (rozumianej jako zanegowanie człowieczeństwa drugiej osoby), koncentrując swoją uwagę na różnych ujęciach dehumanizacji pracy i jej negatywnych skutkach dla pracowników (m.in. wypalenie zawodowe, alienacja, urazy fizyczne i psychiczne).

Moim zdaniem dopełnieniem tej części rozprawy byłoby precyzyjne sformułowanie przez Doktorantkę jej rozumienia zjawiska dehumanizacji pracy (stworzenie własnej definicji lub przyjęcie już istniejącej popartej rzeczowymi argumentami), tym bardziej, że w kolejnej części rozdziału, Doktorantka opisuje metody identyfikacji, badania i eliminacji czynników dehumanizacji w procesie pracy. Dla czystości wywodu lepiej na wstępie jednoznacznie określić badane zjawisko, aby później podać precyzyjne miary jego natężenia. W ostatniej części drugiego rozdziału Doktorantka skupiła się na przeglądzie badań naukowych nad humanizacją pracy, przywołując szereg światowych i krajowych badań na przestrzeni ostatniego stulecia. Dodatkową wartością dokonanego przeglądu byłoby stworzenie zestawienia porządkującego etapy prowadzonych badań, ze szczególnym uwypukleniem luki badawczej, w którą wpisuje się recenzowana rozprawa.

Trzeci rozdział ocenianej rozprawy przedstawia zagadnienie automatyzacji procesów magazynowych współczesnych przedsiębiorstw, poczynając od ogólnego zdefiniowania automatyzacji, kończąc na znaczeniu i wpływie automatyzacji procesów magazynowych na pracę w magazynie. Pierwsza część rozdziału poświęcona jest istocie automatyzacji i tak, jak sama Doktorantka określiła, jest tylko próbą definiowania pojęcia, ponieważ pomimo przytoczenia definicji wielu autorów nie pokazuje, z którą definicją się utożsamia, jakie są wymiary automatyzacji, które będzie wykorzystywała w swoich badaniach. W następnej części Doktorantka przedstawia społeczne i ekonomiczne efekty automatyzacji, odwołując się aż do przemian z przełomu XVIII i XIX wieku, a kończąc na projekcji zmian w rodzącej się cywilizacji informacyjnej. Doktorantka kończy ten podrozdział słuszną, acz niewesołą konstatacją, że „szanse i zagrożenia płynące z implementacji nowoczesnych rozwiązań nie są równomiernie rozłożone w społeczeństwach i gospodarkach i mogą zaostrzyć istniejące już społeczne nierówności”. W kolejnej części trzeciego rozdziału Doktorantka koncentruje się na automatyzacji procesów magazynowych, opisując kolejne jej etapy rozwoju i prezentując podstawowe statystyki charakteryzujące jej poziom. Mimo wciąż niskiego odsetka automatyzacji magazynów (aż 80% światowych magazynów nadal działa „ręcznie”), trafnie Doktorantka przewiduje nasilenie tego zjawiska w przyszłości i wskazuje na potrzebę badania interakcji między człowiekiem a maszyną w pracach magazynowych. Ostatnia część trzeciego rozdziału poświęcona jest wpływowi automatyzacji procesów magazynowych na pracę w magazynie, ze szczególnym skupieniem uwagi na koncepcji Operatora 4.0, której celem jest stworzenie relacji między ludźmi a maszynami

opartych na zaufaniu i interakcji (możliwe są tu interakcje fizyczne i poznawcze). Tak silna ingerencja automatyzacji w zachowanie się ludzi w pracy (choćby wspomnieć urządzenia monitorujące do noszenia na ciele pracownika), zdaniem Doktorantki musi rodzić niebezpieczeństwo dehumanizacji pracy, co tym bardziej uzasadnia podjętą tematykę badań.

Czwarty rozdział recenzowanej rozprawy skupia się na dehumanizacyjnym wpływie automatyzacji procesów na pracę w magazynie. W moim odczuciu ten rozdział powinien być włączony do poprzedniego – po wcześniejszym ich „odchudzeniu”. Z punktu widzenia celu pracy ważnym było pokazanie teoretycznych rozważań pomiędzy automatyką a humanizacją pracy i dokonanie przeglądu badań nt. wpływu automatyzacji procesów magazynowych na pracę w magazynie, co Doktorantka wykonała należycie. Zbędnym wydaje się przedstawianie technicznych szczegółów wybranych systemów składowania i kompletacji (pierwsza część czwartego rozdziału), czy transportu wewnętrznego i automatycznej identyfikacji oraz gromadzenia danych (druga część rozdziału). Uzasadnione są natomiast rozważania trzeciej części czwartego rozdziału przywołujące koncepcję eutyfroniki opracowaną przez J. Bańkę – koncepcji, której zalecenia (m.in. niedyskryminacja, ochrona środowiska, ochrona prywatności i ochrona danych) zostały ujęte w wytycznych Komisji Europejskiej. Do tych zaleceń Doktorantka będzie odwoływała się formułując rekomendacje dla automatyzacji procesów magazynowych obniżających czynniki dehumanizujące pracę. W ostatniej części czwartego rozdziału Doktorantka dokonuje przeglądu, jak sama stwierdza nielicznych i bardzo ogólnych badań nad wpływem automatyzacji i nowoczesnej technologii na pracowników magazynu. Dopełnieniem przeglądu w mojej ocenie, byłoby tabelaryczne zestawienie zidentyfikowanych badań, podkreślające kluczowe obszary badania i uwypuklające istniejącą lukę badawczą.

Najważniejszy z punktu widzenia przedstawionego zamierzenia badawczego jest rozdział piąty, identyfikujący natężenie oddziaływania automatyzacji procesów magazynowych na poziom dehumanizacji pracy. Pierwsza część piątego rozdziału przedstawia procedurę postępowania badawczego, która doprowadza Doktorantkę do zdefiniowania celu głównego, celów szczegółowych i hipotez badawczych. Właściwy reżim postępowania badawczego (m.in. zastosowane metody przeglądu literatury, czy weryfikacja narzędzia badawczego) nie ustrzegł Doktorantki przed błędem braku zaprezentowania modelu badawczego, szczegółowo opisującego zmienne (automatyzacja i dehumanizacja), zależności pomiędzy nimi oraz sposobu pomiaru zmiennych (do oceny dehumanizacji wykorzystano metodę opracowaną przez Mikułę i

Potockiego, jak mierzono poziom automatyzacji?). Pominięcie tego elementu w tej części rozprawy skutkuje tylko częściowym przełożeniem hipotezy głównej na hipotezy cząstkowe (hipotezy 1-3 dotyczą czynników różnicujących dehumanizację pracę) oraz trudnością w identyfikacji, które pytania w ankiecie badawczej weryfikują poszczególne hipotezy cząstkowe. Dodatkowo nie zostało dostatecznie sprecyzowane, jakie odpowiedzi weryfikują postawione hipotezy. W dalszych częściach rozdziału wątpliwości te zostają wyjaśnione, jednak w mojej opinii dla przejrzystości procesu badawczego lepiej byłoby je opisać wcześniej.

W dalszej części rozdziału piątego Doktorantka przedstawia charakterystykę respondentów objętych badaniem. Należy podkreślić wielki wysiłek, jaki włożyła Doktorantka w przeprowadzenie badań w warunkach Covid – 19, ograniczających możliwości przeprowadzenia badania w kontakcie bezpośrednim. Zastosowano metodę doboru celowego próby badawczej, koncentrując się na osobach wykonujących swoją pracę na różnych stanowiskach w magazynie. Łącznie Doktorantka zebrała ankiety od 186 osób.

Przedstawione w dalszej części wyniki badań ilościowych mają duży ładunek informacyjny i przedstawiają cenny poznawczo obraz wpływu automatyzacji procesów magazynowych na dehumanizację pracy. Należy podkreślić wysoką troskę Doktorantki o należyłą jakość stosowanych narzędzi pomiaru, poprzez zastosowanie właściwie dobranych miar statystycznych, testujących rzetelność pomiaru oraz metod oceny siły wpływu w analizie czynnikowej. Wyniki badań wyraźnie wskazują, że wiek, stanowisko i poziom wynagrodzenia (częściowo) wpływają na różny poziom postrzegania przez pracowników wpływu automatyzacji na dehumanizację pracy, przy czym dla wszystkich grup stanowiskowych w magazynie wyższy poziom automatyzacji zwiększa obciążenia psychosomatyczne. Jediną drogą w zachowaniu wysokiego poziomu humanizacji pracy jest właściwy proces wdrażania zmian technologicznych i odpowiednia organizacja stanowiska pracy. Szkoda, że Doktorantka nie pokusiła się o bardziej dogłębne podsumowanie badań, w którym jednoznacznie wskazałaby wnioski i elementy wzbogacające dotychczasowy stan wiedzy i projekcję przyszłych badań. Poważnym mankamentem jest również brak zastrzeżenia Doktorantki, że uzyskane wyniki, ze względu na niereprezentatywny charakter badań dotyczą tylko badanej zbiorowości.

4. Ogólna ocena rozprawy i pytania do dyskusji

Dzięki realizacji przyjętego postępowania badawczego mgr Marta Uznańska pokazuje, że jest badaczem zjawisk zarządzania logistycznego, który wykorzystuje poznany warsztat badawczy. Doktorantka potrafi w sposób syntetyczny przedstawić stan wiedzy z dyscypliny naukowej jaką reprezentuje, w wystarczającym zakresie jest w stanie zidentyfikować lukę poznawczą, zaprojektować odpowiednie postępowanie badawcze i przeprowadzić właściwe badania empiryczne, zakończone poznawczymi wnioskami.

Rozprawa doktorska stanowiąca przedmiot tej oceny przedstawia istotne, jedno z nielicznych na gruncie polskim zamierzenie badawcze dotyczące związku natężenia automatyzacji i poziomu dehumanizacji pracy w magazynach. Dotychczasowe zainteresowanie badaczy mocno koncentrowało się na procesach produkcyjnych, Doktorantka przenosi to zainteresowanie na obszar magazynu, słusznie przewidując rosnący trend w automatyzacji procesów magazynowych. Mgr Marta Uznańska porusza w rozprawie wiele ciekawych wątków, otwierając tym samym pole do dyskusji naukowej. Poniżej przedstawiam trzy grupy zagadnień – teoretyczne, metodyczne i aplikacyjne – do rozwinięcia przez Doktorantkę w trakcie dyskusji, które są wynikiem inspiracji Jej rozprawą:

1. Jedną z determinant automatyzacji procesów jest dążenie do podnoszenia konkurencyjności przedsiębiorstw i budowania względnie trwałej przewagi konkurencyjnej. Jaki jest pogląd Doktorantki na trwałość przewagi konkurencyjnej realizowanej w oparciu o technologię? Czy zapewnienie wysokiego poziomu humanizacji zautomatyzowanych procesów może utrudnić konkurentom imitację procesów?
2. Czy na podstawie przeprowadzonych badań można zidentyfikować poziomy natężenia automatyzacji procesów magazynowych, które cechuje akceptowany przez pracowników poziom odhumanizowania pracy? Jeżeli tak, to jakimi zdaniem Doktorantki okupione jest to bonusami (np. wyższe wynagrodzenie, bardziej przyjazne godziny pracy itp.)?
3. Jakie zalecenia praktyczne dla branży logistycznej można sformułować na bazie przeprowadzonych badań i otrzymanych wyników? Czy można zalecić uniwersalną logikę wdrażania automatyzacji procesów zapewniających wysoki poziom humanizacji pracy?

5. Podsumowanie i rekomendacja

W mojej opinii rozprawa doktorska mgr Marty Uznańskiej, mimo wskazanych mankamentów, spełnia w wystarczającym zakresie warunki określone w „Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki” (Dz. U. 2003 Nr 65, poz. 595 z późn. zm.). Doktorantka wykazała się szeroką znajomością aktualnej literatury przedmiotu, dostatecznym opanowaniem warsztatu badawczego i właściwą umiejętnością interpretacji i wnioskowania na podstawie zebranego materiału badawczego. Pozytywnie oceniam także poziom naukowy rozprawy pod względem merytorycznym i metodycznym, tym samym dostrzegam zdolności i kwalifikacje Doktorantki do rozwiązywania oryginalnych problemów badawczych w zakresie nauk o zarządzaniu i jakości na poziomie doktora. Mając na względzie wszystkie walory rozprawy doktorskiej, a w szczególności:

- relatywnie obszerną prezentację podstaw teoretycznych dotyczących automatyzacji procesów i ich wpływu na dehumanizację pracy w obszarze pracy magazynu,
- właściwe zidentyfikowanie luki badawczej dotyczącej relacji człowiek maszyna w procesach magazynowania,
- należyłą sekwencję postępowania badawczego, właściwą dla badań społecznych, z wysokim reżimem badawczym, dostosowanym do badań ilościowych,
- sprawność posługiwania się językiem polskim, spójność stylu, swobodne posługiwanie się fachowymi terminami, przejrzystość prezentowanych treści,

wnoszę do Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie wniosek o przyjęcie pracy pt. „Dehumanizujące aspekty zautomatyzowanych logistycznych procesów magazynowania w przedsiębiorstwach” autorstwa mgr Marty Uznańskiej, jako rozprawy doktorskiej zgodnie z obowiązującymi przepisami i uznaję za właściwe dopuszczenie Doktorantki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

